

- TKO ĆE BRŽE PRIHODI ILI CIJENE
— ODGOVORILI BEZ OBRAZOŽENJA
— UVOZ U PRIVATNOJ REŽIJI
— KAKVO ODSAD PRAVO
— MOTIKU ZAMIJENIO PLUGOM
— »COLORADO« — TJEŠKOBA I DIVLJENJE
— OTVORENO PISMO
— LUTKA »SAM« IDE PROSTOROM
— PRVI ŠIBENSKI SHAKESPEARE

Šibenski iši

ORGAN SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA OPĆINE ŠIBENIK

GOD XV — BROJ 743 — CIJENA 40 DINARA (0,40)

LIST IZLAZI SRIJEDOM

ŠIBENIK, 14. PROSINCA 1966.

Zajednički, i prosvjeta

Brže do stanova

Formiranje zajedničkog fonda za stambenu izgradnju prosvjetnih radnika trebalo bi da bude jedna od važnih karika u lancu rješavanja problema u prosvjetnim ustanovama i obrazovanju uopće.

Ideja je svakako dobra, jer teži objedinjavanju sredstava i aktiviranju kapitala koji je, makar i oskudan, do sada ležao neiskorišten na računima pojedinih škola.

Naime, i škole, kao i druge radne organizacije, izdvajaju od 1. siječnja 1966. godine 2 posto iz osobnih dohodaka u fond zajedničke potrošnje. Međutim, kako ta sredstva ne mogu ni izdaleka biti dovoljna da bi se prosvjetne ustanove mogle SAMO-STALNO uključiti u stambenu izgradnju, shvatljivo je da su ona sredstva ležala u banci potpuno »zamrznuta« i neaktivirana.

Da se do stanova ipak nekako dođe, predloženo je drugi plan: sva sredstva namijenjena za tu svrhu u svim gradskim i prigradskim školama treba sleti u jedan jedinstveni fond.

Na osnovu nekih podataka može se zaključiti da će u toku ove godine u fondovima (škola) za stambenu izgradnju biti akumulirano oko 16 milijuna starih dinara. Ako bi se, dakle, ta sredstva koncentrirala, mogla bi se uložiti kod banke za dobijanje kredita, na primer: 50 posto prema 50 posto, što znači da bi za svaki uloženi dinar banka dala još jedan dinar kredita.

Iako učešće sa 50 posto nije osobito povoljno, ipak se treba držati tih mogućnosti. Kreditna politika u stambenoj izgradnji sadrži takva da su još na snazi instrumenti koji idu sa restrikcijom kredita, što se očituje i u visini učešća. Za sada nema podataka o visini kamatne stope na kredit, a ni o roku vraćanja, ali se kaže da su ti uvjeti »povoljni«.

Računa se da bi se godišnje akumuliranim sredstvima zajedno s kreditom moglo kupiti četiri do pet stanova. Da li bi se tom brzinom mogli podizati i krediti, to je drugo pitanje. Ipak, zamisao je interesantna i mislimo da neće biti zapreka da se ona i ostvari.

Ako se ovaj fond uskoro osnuje, u njemu bi se odmah moglo naći petnaest do šesnaest milijuna rasploživih sredstava, što znači, ako bi se tim sredstvima islo u kredit, da bi fond raspolažao sa 27 do 30 milijuna starih dinara. A tim sredstvima mogla bi se odmah kupiti tri stana.

Tačno je da su potrebe za sta-

nove veoma velike, ali potpuno rješavanje ovog pitanja može priđonjeti da se stambeni problemi vidno ublaže, bar za period od sljedećih nekoliko godina.

Radne zajednice škola ovih dana diskutiraju o temama za formiranje zajedničkog fonda. Kad njihove primjedbe budu dostavljene Inicijativnom odboru, sazvati će se plenum fonda i fiksirati njegov cjelokupni budući rad. J.C.

Za povećanje plaća nedostaje 80 milijuna

Kao što je poznato, Skupština općine Šibenik je na svojoj posljednjoj sjednici poduzela mjeru da bi se poboljšao materijalni položaj prosvjetnih radnika, pa je uputila preporuku svim privrednim radnim organizacijama šibenske komune da ispunе obavezu prema Fondu za školstvo, a tim da za ovu godinu izdvoje 1,5 posto od brutosobnih dohodaka.

Premda najnovijoj informaciji, neke radne organizacije su ispunile svoju obvezu, ali se većina nije odazvala ovoj akciji, pa otuda nema dovoljno sredstava da bi se povećanje osobnih dohodaka prosvjetnih radnika moglo izvršiti na ugovorenim uslovima. Kako smo informirani, dosad je u Fond za školstvo uplaćeno oko 70 milijuna, dok se na žiro-računu kod banke nalazi 23 milijuna dinara. Da bi se to povećanje moglo izvršiti, još uvijek nedostaje oko 80 milijuna dinara. Na zadnjoj sjednici ovog fonda primjećeno je da je velik broj radnih organizacija bespotrebno odgovarajući s isplatom doprinos od 1,5 posto. Nije nam poznato zbog čega toliki nemar u isplati, kada se zna da su odbornici svih vijeća Skupštine općine jednoglasno usvojili preporuku koja je poslana radnim organizacijama o izdvajajušem dijelu iz brutosobnih dohodaka.

Ako se ovaj fond uskoro osnuje, u njemu bi se odmah moglo naći petnaest do šesnaest milijuna rasploživih sredstava, što znači, ako bi se tim sredstvima islo u kredit, da bi fond raspolažao sa 27 do 30 milijuna starih dinara. A tim sredstvima mogla bi se odmah kupiti tri stana.

Tačno je da su potrebe za sta-

Motorna vozila na šibenskom području
U STALNOM PORASTU

1.617 VOZILA

Ovih dana posjetili smo Odjel za sigurnost saobraćaja pri Sekretarijatu za unutrašnje poslove, gdje smo se upoznali s najnovijim stanjem saobraćaja na području šibenske općine. Saznali smo da svakog dana kroz ovaj odjel prođe po nekoliko desetaka građana sa zahtjevom da im se izda dozvola za vožnju, a velik broj dobiva informacije o roku polaganja vozačkog ispita.

Samo u ovoj godini, prema još ne-službenim podacima, knjižicu ispitno-vozaca dobito je blizu 300 osoba, među kojima je izvjestan broj žena. Danas ih na ovom području ima oko 2.300, od kojih su 120 žene. Bili smo iznenadeni informacijom da među ženama postoji i jedan profesionalni vozač, prvi na šibenskoj općini.

Broj motornih vozila nalazi se u stalnom porastu. Osobito se povećao broj osobnih automobila, od 420 — koliko ih je bilo krajem prošle godine — na čak 557, među kojima je u privatnom vlasništvu registrirano 484 vozila. Teretna kola također bilježe porast. Od 284 vozila, koliko ih je registrirano krajem rujna ove godine, 79 ih je u privatnom vlasništvu ili za dvostruko više nego prethodne godine.

Danas na šibenskim cestama saobraća ukupno 1.617 raznih motornih vozila, to je 627 motorkotača, 557 automobila, 48 autobusa, 35 specijalnih vozila, 284 teretnih automobila, 43 prikolice i 23 traktora. (iii)

ZAHTJEVI ZA REGULIRANJE BORAČKIH PITANJA DO KRAJA OGRODNE MJESEĆE

Na temelju Osnovnog zakona o penzijskom osiguranju, krajnji rok za podnošenje zahtjeva radi reguliranja boračkih pitanja je 31. prosinca ove godine. To vrijedi za sve učesnike narodnooslobodilačkog rata, za bivše političke zatvorenike i za zarobljenike, internice i deportirce.

Premda dobivenoj informaciji, još je ujvijek izvjestan broj građana koji nije podnio zahtjev za reguliranje boračkog staža. Takvim osobama još preostaje petnaestak dana da to pitanje konačno reguliraju, odnosno da postave pismeni zahtjev Skupštini općine Šibenik. (ii)

Na obalnom pojasu šibenske općine

NI metar izvan plana

Radi pravilnijeg razvoja turističke privrede obalnog i otočnog područja šibenske općine, već puno tri godine vrše se stanoviti napori. Na ovom vrlo značajnom poslu angažirani su organi Skupštine općine Šibenik, građevni stručnjaci, projektanti i naučni radnici.

Još u veljači 1964. godine Skupština općine donijela je Odluku o građevnim rejonima i njihovoj namjeni u mjestima uzduž Jadran-ske turističke ceste, prema kojoj su tačno određene lokacije za gradnju komercijalnih ugostiteljsko-turističkih objekata, obiteljskih kuća, turističkih naselja, vikendica i drugih objekata turističkog značenja. Ta odluka je dobro ocijenjena među turističkim radnicima ovoga kraja, te se povoljno odražila na čitavom obalnom pojusu — gdje je situacija sasvim drukčija od one kakva je bila unatrag neko-liko godina.

Izvršno vijeće SR Hrvatske pokrenulo je široku akciju za izradu prostornog plana Jadran-a kao cjeline, pa je u tu svrhu angažiralo mnoge

strukčne biroje i organizacije, među kojima i Urbanistički institut Hrvatske. Među ostalim, postavljen je za-datak da se Odluci Skupštine općine Šibenik i prostornom planu obalnog pojasa pristupi u okviru jedinstvenog sistema turističke obrade jadranskog područja, pridržavajući se već usvojenih mjerila. Da bi se uključili u tu akciju, organi šibenske općine stupili su u kontakt s Urbanističkim institutom Hrvatske radi konačnog izvršenja ovog zadatka.

Pošto su već obišli šibenski obalni pojaz i upoznali se sa svom tehničkom dokumentacijom, stručnjaci toga instituta će, nakon redigiranja cijele materije, uskoro na posebnom sastanku upoznati organe Skupštine općine Šibenik o svome konačnom prijedlogu.

Prvobitna odluka Skupštine općine Šibenik razlikovat će se od konačne u tome što će ova posljednja, osim obalnog pojasa, regionalnim prostornim planom obuhvatiti i otoke i neke terene u unutrašnjosti ovog kraja — Šapove Krke, Roški slap, Visovac i dr.

U svemu tome najviše raduje činjenica da je već dovršena sva potrebna dokumentacija, koja će pridonijeti da se izrada ovog zadatka može izvršiti u postavljenim rokovima. Karakteristično je također da nijedan dužinski metar obalnog pojasa nije ostao izvan ovog plana, a da mu za to nije određena namjena u gradnji različitih objekata. Ostala područja na Jadranu, kako se naznaje, nalaze se u priličnom zakašnjenju, naročito što se tice posjedovanja potrebnih tehničke dokumentacije.

Nema sumnje da će se regionalni plan šibenskog područja pozitivno odraziti na jačanje turističke privrede i da će u velikoj mjeri pospješiti da se planski zadaci na izgradnji objekata efikasnije i studiozne rješavaju nego što je to dosad bio slučaj. (iii)

Struja pet dinara jeftinija

»Elektro-Dalmacija« je odlučila da zbog povećane proizvodnje električne energije snizi dosadašnju tarifu u prosjeku za pet dinara po kilovatu. Osim za domaćinstva, smanjenje struje uslijedit će i za vlasnike poslovnih i društvenih prostorija, dakle onih potrošača koji se nalaze na niskom naponu.

Za utvrđivanje dosadašnje potrošnje električne energije kao baza užeto je u obzir jedanaest obračunsko razdoblje, tj. studeni 1966. godine. Na taj način razlika između utočnika struje u studenom i onoga u prosincu naplaćivat će se u prosjeku za oko pet dinara niže od dosadašnje cijene po jednom kilovatu.

Tako, no primjer, ako je jedno domaćinstvo u studenom utočilo 200 kilovata struje, a u prosincu 250, tada će tarifa za utočeni 200 kilovata ostati nepromijenjena, a razlika od 50 kilovata obračunat će se po nižoj tarifi. Ukoliko hidroenergetske prilike budu i dalje povoljne, postoji mogućnost da se takva naplate produži i za siječanj 1967. godine. (ii)

Danas na šibenskim cestama saobraća ukupno 1.617 raznih motornih vozila, to je 627 motorkotača, 557 automobila, 48 autobusa, 35 specijalnih vozila, 284 teretnih automobila, 43 prikolice i 23 traktora. (iii)

Na temelju Osnovnog zakona o penzijskom osiguranju, krajnji rok za podnošenje zahtjeva radi reguliranja boračkih pitanja je 31. prosinca ove godine. To vrijedi za sve učesnike narodnooslobodilačkog rata, za bivše političke zatvorenike i za zarobljenike, internice i deportirce.

Premda dobivenoj informaciji, još je ujvijek izvjestan broj građana koji nije podnio zahtjev za reguliranje boračkog staža. Takvim osobama još preostaje petnaestak dana da to pitanje konačno reguliraju, odnosno da postave pismeni zahtjev Skupštini općine Šibenik. (ii)

Iz drugog ugla

I NE SAMO BROJKE

Nedavno smo u našem listu pisali o planu razvijanja fizičke kulture na području šibenske općine. Istakli smo tada da su planovi — ostali samo planovi i da je od predviđenog urađeno veoma malo. Tom prilikom, navodeći neke brojke, izostavili smo podatak da se 17,3 posto stanovnika naše općine bavi fizičkim odgojem ili sportom. Taj postotak nije zadovoljavajući. No, dužni smo (doduše, ni to ne djeluje utješno) zabilježiti i podatak da se u Jugoslaviji (podaci su najnoviji) fizičkom kulturom bavi oko 2,7 milijuna građana. A to je — 14,3 posto cijelog planog stanovništva. Uporedi se te brojke, proizlazi da mi donekle možemo biti »zadovoljni«. Pa ipak nije tako.

Šta sputava građane da se bave sportom? Ne bismo imali pravo kad ne bismo istakli da na to, pored niza drugih faktora, utiče i nedovoljna materijalna osnova. Međutim, »znatno više mislimo na ono što sporečava da nam fizička kultura i sport imaju ulogu u društvu kakvu ono od njih danas traži. Riječ je o odnosima što vladaju u toj domeni, koji već godinama, i sve više, zastaju za odnosima upostavljenim u svim drugim oblastima života našeg društva i, zbog toga, direktno osjećaju daljnji razvoj ove djelatnosti.«

Kad se o tome govori, misli se u prvom redu na način financiranja fizičke kulture i sporta, a isto tako i na organizacione probleme. Nije nađen konstatirati da su i jedno i drugo danas postavljeni naopako. Često se milijuni troše na pojedine takozvane zabavne sportove, a onim drugim sportovima i fizičkoj kulturi (u širem smislu riječi) ostavljaju se mrvice. No, i nije grijeh ako se finansira dvadesetak sportaša, aли je, čini se, loše to što bi se tim sredstvima (za dvadesetoricu) moglo omogućiti organizirano bavljenje sportom — bar za 2.000 osoba!

Da li će u tom pogledu Zakon o fizičkoj kulturi i sportu, na kojem se sada intenzivno radi, donijeti nešto bitno novog. Po sve-mu sudeći — hoće! Pored ostalog, tim zakonom predviđa se da buduće »sportski pokret održava-

Sastanak prosvjetnih radnika Drniša

oni traže veća primanja

Materijalni položaj prosvjetnih radnika u drniškoj općini veoma je težak i zabrinjavajući, jer i danas ovdje učitelj početnik prima plaću u visini od 45.000 starih dinara, a nastavnik koji je učitelj početnik prima plaću u visini od 40.000 starih dinara, a nastavnik koji je učitelj početnik prima plaću u visini od 35.000 starih dinara. Pri tome su data uvjerenja da sastanak je do sada gotovo spavao, pa ga je akcija Savjeta probudila, tako da je odmah sazvan sastanak svih prosvjetnih radnika općine.

Sastanak je bio veoma dug i buran. Bilo je mnogo diskusija, ali se ipak stekao utisak da mnogi diskutanti nisu bili pri-premljeni. Međutim, to nije omelo prosvjetne radnike da istupe sa zajedničkim zahtjevima. U ovom članku prenijet ćemo nekoliko karakterističnih diskusija, iz kojih će se najbolje moći sagledati problemi prosvjetne terenu općine Drniš.

SLOBODAN GRUBAC: Smatram da je potrebno istaći da smo mi jedna velika armija i da, kao i mnoge druge društveno-političke organizacije, odgajamo socijalističku ličnost. A što nam zajednica za to nudi? Da li smo dovoljno nagrađeni? I, da li je to odnos prema nama — ako još ujvijek živimo čak i u podrumima?

IVAN SKOVRLJ: Ne bili išao na startne osnove. Ja sam za predložene i za veće dostojanstvo prosvjetnih radnika, ali tako da se podesi od nule pa dalje, koliko tko zaradi u tim okvirima. Trebalo bi oformiti stručnu službu i postaviti pitanje odgovornosti naših prosvjetnih poslanika.

TEF NAKON REFORME

Odgovorili bez OBRAZLOŽENJA

Mjere privredne reforme imale su određenog uticaja i na poslovanje Tvornice elektroda i ferolegura. Donošenje jedinstvenog kursa dolara od 750 na 1.250 starih dinara rezultiralo je time da je samo za jedan dovoz sirovine iz uvoza njihova cijena skočila za 66,7 posto. Treba znati da od ukupnih sirovina i materijala ove tvornice — 80 posto otpada na uvoz. Radi toga je u periodu između kolovoza i prosinca 1965. godine proizvodnja poskupila za 550 milijuna starih dinara.

Međutim, to poskupljenje sirovina nije našlo svoju kompenzaciju u pozitivnom djelovanju mjera privredne reforme, jer je izmjenom kursa dolara za spomenuti period 1965. godine dobiveno svega 40 milijuna starih dinara.

Kao pozitivni faktor djelovanja instrumenata reforme valjaju istaci i smanjenje kamatne stope na poslovni fond za ferolegure od 4 posto na 2 posto. Apsolutno, to je smanjenje iznosilo oko 20 milijuna starih dinara. Dalje, tu spada i regres od 3 dinara po kWh električne energije za uvošenu količinu energije, što iznosi 92,7 milijuna starih dinara.

Izlazi da je za 5 mjeseci prošle godine finansijski efekt utjecaja instrumenata privredne reforme iznosi 152,7 milijuna starih dinara. Taj iznos mogao je da jednim dijelom pokrije i ono poskupljenje proizvodnje, koje je došlo kao rezultat poskupljenja sirovina iz uvoza, odnosno izmjene kursa dolara. Ipak, ostaje još uvijek nepokrivena razlika od 397,3 milijuna starih dinara. Ako se uzme u obzir taj negativni efekt, kao i gubici nastali redukcijom električne energije, jasno je da je poduzeće neminovno moralo svoje poslovanje za 1965. godinu završiti s gubitkom od 128 milijuna starih dinara.

Druga je stvar što je taj gubitak pokriven iz sredstava zajedničkih rezervi privrednih organizacija i sancionim kreditom sa rokom vraćanja od godine dana u 4 posto kamata. Ta situacija konstatirana je i u materijalima o privrednoj reformi, u kojima je ovo poduzeće ocijenjeno kao radna organizacija koja će se naći u izuzetno teškom položaju nakon stupanja na snagu novih instrumenata. I tada je bilo rečeno da

će problemi ovog poduzeća, i njemu sličnih organizacija, nakon privredne reforme biti posebno razmotreni i da će se pronaći mogućnosti za njihovo uklapanje u reformu.

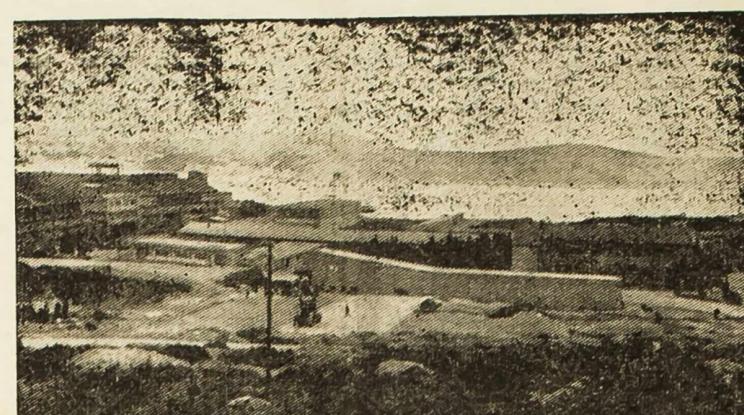
Jedna od tih mogućnosti je postavljanje zahtjeva za dodjelu sredstava u iznosu od 996 milijuna starih dinara iz dopunskih sredstava privrednih organizacija SRH. Lako je taj zahtjev na vrijeme podnesen, sa svom potrebnom dokumentacijom i uz elaborat o korištenju tih sredstava, on još uopće nije razmotren, a sredstva u iznosu od 3 milijarde i 569,8 milijuna starih dinara podijeljena su drugim radnim organizacijama — koje nisu u materijalima reforme ocijenjene kao organizacije koje će se naći u tako teškoj situaciji.

Interesantan je da je spomenuti zahtjev sa čitavom dokumentacijom vraćen Tvornici elektroda i feroleguru Šibenik — bez ikakvog obrazloženja!

Kao druga mogućnost što brzeg uklapanja u novi sistem privredivanja bio je zahtjev Tvornice upućen Saveznom zavodu za cijene, u kojem se tražilo izjednačenje cijena na domaćem tržištu na paritetu 1.250 dinara za jedan dolar, i to za silikomangan, silikocalcij i feromangan afiniran. Treba, naime, znati da se ti proizvodi danas prodaju na domaćem tržištu po cijeni ispod gornjeg pariteti.

Taj zahtjev je samo djelomično riješen, jer je odobreno povećanje cijene silikomanganu za 13,8 posto, silikocalciju za 4,7 posto, dok zahtjev za povećanje cijene feromanganu ufiniranom nije uopće prihvatan.

J. Č.

A da nije bilo te situacije

Redukcija električne energije poprimila je u posljednje tri godine velike razmjere. Osobito je bila drastična u 1964. godini, kada je usred potpune i djelomične redukcije u pogonu peći Tvornice elektroda i ferolegura izgubljeno 12.762 sata, uslijed čega je izgubljeno oko 10.550 tona proizvoda.

Takva situacija veoma se negativno odražala i na finansijski efekt u proizvodnji ove radne organizacije. Izgubljeni ukupni prihod iznosi je blizu 2,5 milijarde starih dinara, što je, pteracijato u postocima, iznosilo više od 41 posto od planiranog ukupnog prihoda. Ukupni izgubljeni dohodak iznosi je 339,3 milijuna starih dinara. Da nije bilo te situacije, ovo bi poduzeće prije dvije godine završilo svoju bilancu sa pozitivnim poslovanjem i rentabilitetom. Međutim, zbog pomanjkanja električne energije, Tvornica elektroda i ferolegura završila je tu godinu s gubitkom od 109 milijuna starih dinara.

Istina, taj gubitak pokriven je kroz obeštećenja dobivena od strane Elektroprivredne zajednice — u iznosu od 163 milijuna starih dinara, tako da su raspodjeljeni ukupni prihodi isplaćeni osobni dohodi, uz ostatak od 5 milijuna starih dinara izdvojenih u fond zajedničke potrošnje.

Zbog totalne i djelomične redukcije električne energije u prešloj godini, izgubljeno je 785,7 milijuna starih dinara ukupnog prihoda ili 10,6 posto od planiranog. Dohodak je smanjen za 138 milijuna dinara.

Problem snabdijevanja električnom energijom nastavio se i u ovoj godini. Prema današnjim prognozama, očekuje se pomanjkanje električne energije sve do 1970. godine.

J. Č.

Razgovarali smo sa predsjednikom Općinskog odbora SUBNOR-a Melkiorom Udovičićem

OSAM ODGOVORA

Stan - zapošljavanje - posebni staž - mirovine, itd.

Problemi Saveza udruženja boraca NOR-a ne mogu se odvojiti od svih ostalih neriješenih pitanja na našoj komuni, upravo zato što su oni sastavni dio cjelokupne problematike ovog kraja. Ti se problemi odražavaju na širem planu, pa se otuda i javljaju teškoće u njihovu rješavanju. To su stambeno pitanje, zapošljavanje učesnika NOR-a i njihove djece, ocjenjivanje posebnog staža, iznimnih mirovina i školovanja djece čiji su roditelji učesnici NOR-a. O svim tim pitanjima razgovarali smo sa predsjednikom ove organizacije — Melkiorom Udovičićem, kojemu je naš suradnik postavio nekoliko pitanja.

Kakve ste rezultate postigli u rješavanju stambenog pitanja?

— Općinski odbor Saveza udruženja boraca NOR-a zaprimio je u ovoj godini 257 molbi svojih članova, od kojih se 136 nalazi u radnom odnosu. Ovdje je riječ samo o onim članovima NOR-a koji reflektiraju na stan u Šibeniku. Međutim, u selima ih je mnogo više — ukupno 450. U taj broj uključuju se i učesnici NOR-a i njihove djece, ocjenjivanje posebnog staža, iznimnih mirovina i školovanja djece čiji su roditelji učesnici NOR-a. O svim tim pitanjima razgovarali smo sa predsjednikom ove organizacije — Melkiorom Udovičićem, kojemu je naš suradnik postavio nekoliko pitanja.

Naša je organizacija ove godine u stambenom fondu, međutim, imala samo 35 milijuna dinara. S obzirom na tako oskudna novčana sredstva, plenum SUBNOR-a općine Šibenik odlučio je da ne gradi stanove u društvenom vlasništvu, već da sredstva podijeli u vidu dugoročnih kredita. U tu svrhu donesen je pravilnik — po kojem je posebna komisija vršila raspodjelu sredstava, i ona su podijeljena među 96 učesnicima NOR-a. Pravilnikom, međutim, nisu obuhvaćeni članovi NOR-a koji su u radnom odnosu, kao ni oni članovi koji su uživaoci mirovina — upravo zato što poslijeprije privredne reforme sredstva za stambenu izgradnju ostaju na nivou poduzeća, odnosno Komunalnom zavodu za socijalno osiguranje. Za porodične ratne vojne invalide, bez obzira da li imaju invalidski doatak ili ne, kao i za one članove NOR-a koji pri-

maju stalnu državnu pomoć manju od 25.000 dinara — pravilnik je regulirao da se za rješenje njihova stambenog problema brine ova organizacija.

Ukoliko bi i ubuduće SUBNOR raspolaže sa tako skromnim novčanim sredstvima za stambenu izgradnjom, vjeruje se da se za 10 godina to pitanje neće moći sa uspjehom rješiti.

Kako rješavate problem zapošljavanja?

— Poznato je da je svaka radna organizacija, posebno u današnjim uvjetima privredavanja, opterećena brojem zaposlenih i da je vrlo teško naći zaposlenje ukoliko dotičnoj organizaciji zaista nije potrebna odgovarajuća radna snaga. Djeci naših članova, koja su završila naukovanje ili bilo koju školu drugog stupnja, izdajemo uverenja da su zaista djeca učesnika NOR-a — kako bi komisije u radnoj organizaciji znale o kome se radi. Uz to, dajemo informacije i o njihovu socijalnom stanju. I poređ tih preporuka, do zapošljavanja se ipak teško dolazi. No, ima slučajeva da se u radni odnos prime i oni koji nisu učesnici NOR-a i čije je socijalno stanje daleko povoljnije od djece učesnika NOR-a. Zbog takvog stava nekih poduzeća ili ustanova često putu nailazimo na različite komentare, u većini opravdane.

Na kakve teškoće nailazite u rješavanju posebnog staža?

— I u ovoj godini SUBNOR je zaprimio 900 zahtjeva, od kojih se 200 nalazi još u postupku.

Vjerujemo da ćemo do kraja ove godine rješiti još najmanje stotinu zahtjeva, ne računajući one predmete koje će SUBNOR rješavati po obnovi postupka, odnosno po žalbama. Napomijenju uz to, da Skupština općine Šibenik ima veći broj zaprimljenih zahtjeva koji tek treba dostaviti našoj organizaciji radi davanja određenog mišljenja.

Prilikom ocjenjivanja svakog predmeta, i po red jasnih kriterija koji su zacrtani normativnim aktima, nailazimo na teškoće kod mjesnih udruženja, s tim što kod rasprave o pojedinom predmetu prevladavaju subjektivni faktori, bez obzira radi li se o osobama koje daju izjave ili o komisiji koja ocjenjuje stvarno stanje. Međutim, kada bi se svih odgovornih drugovih pridržavali zakonskih normi, mišljenja sam da bi stvari tekle drukčije i da bi sve teškoće bile svedene na minimum. Naime, nerijetko nailazimo na nerazumijevanje uprave kod starijih drugova, čija bi nam pomoć bila i te kako potrebna. Ali, događa se eto obratno. I upravo njihov subjektivizam stvara nam političke probleme na terenu, gdje se temelji mišljenje da se radi o nekim vezama i protekciji, a ne o stvarnim kriterijima i zakonskim propisima.

Pred kakvim se još zadacima natazila vaša organizacija u ovoj godini?

— Iznimne mirovine i stalna državna pomoć čine poseban problem. Ni naša organizacija, a ni upravnih organa nisu u stanju da riješe iznimnu mirovinu po članu 70. st. III. Naime, radi se o starijim drugovima iz NOR-a, od kojih su mnogi i nosioci Spomenice 1941., a koji su penzionirani još prije, sa manjim primanjima — zbog čega nisu u stanju da danas izdržavaju svoju obitelj.

Poznato je da je Šibenska komuna ustanički kraj, ali isto tako i da je, zbog stagnacije poljoprivrede, na selu uglavnom ostala starija i za privredovanje nesposobna radna snaga. Zbog toga se u posljednje vrijeme javlja potreba stvaranja egzistencije na jedan drugi način, a to je da se vrši određeni pritisak radi priznavanja posebnog staža, tj. učešća u NOP-u prije 9. rujna 1943. godine. Na temelju takvog rješenja i sadašnjeg stvarnog teškog socijalnog stanja — mnogi zahtijevaju stalnu državnu pomoć.

Šta je učinjeno po planu školovanja djece?

— Od 1.500 učenika koji svake godine završe osnovnu školu neuključeno ih u škole drugog stupnja ostaje od 200 do 300. Među njima je izvjestan broj i djece čiji su roditelji bili učesnici NOP-e. Kod upisa, kako u škole drugog stupnja, tako i kod zasnivanja radnog odnosa nakon završenog naukovanja, naša organizacija nastoji utjecati kog školskih institucija i radnih organizacija da se prioritet dade djeci članova NOR-a. No, i pored naših napora i akcija koje poduzimamo nije uvijek moguće svu takvu djecu zaposlit ili školovati.

Tko će brže

PRIHODI ILI CIJENE

Tražimo načina da učvrstimo našu nacionalnu valutu, da dinar svrštamo u rang čvrstih sredstava plaćanja, da mu osiguramo konvertibilitet. To je jedan od važnih ciljeva privredne reforme.

Tražimo, također, brzo povećanje standarda, veću potrošnu moć, veću potražnju, veće osobne dohotke. U postizanju rentabilnosti i privredne ekspanzije tražimo smanjenje troškova i površenje cijena, onih cijena koje se već slobodno formiraju ili zavise od odobrenju Saveznog ureda za cijene. Poplava tih zahtjeva očita je, iako da se i proizvođači i trgovci natječu oko toga tko će bolje rješiti svoje tekuće probleme kroz prizmu — cijenu!

Investicije nam opet snažno kucaju na vrata i prijete da poremete planove zacrtane privrednom reformom. Dinara, tako, nikad nije dosta. To je, samo po sebi, veoma pozitivan pokazatelj, jer ondje gdje je teže doći do novca, ondje on ima i veću vrijednost.

Samo, mi vidimo da je »potraga za dinarom« urodila, da tako kažemo, i njegovu »mnожenje«.

Šta to znači? Da dolazimo u situaciju da opet više trošimo i da ta potrošnja postaje veća od proizvodnje, da veća potražnja za novcem lako može značiti korak na novoj inflaciji. I to baš onda kad smo krenuli putem da je konačno savladamo!

Ne treba biti ekonomski superekspert da bi se mogli uočiti neki momenti sadašnje etape u odnosima cijena, proizvoda i potrošnje.

Ilustrativan je jedan primjer iz prethodne godine. U prvom tromjesečju te godine ponuda robe bila je veća za 8 posto u odnosu na isto razdoblje 1964. godine. Prodaja je porasla za 24 posto. Drugo tromjesečje — ponuda veća za 4 posto, prodaja za 11 posto. Slična je situacija bila i u toku čitave 1964. godine. Osamnaest mjeseci prije reforme trošili smo daleko više nego što smo proizvodili. Rezultat je toga bio i ogroman dug inozemstvu.

Nakon privredne reforme slika se mijenja: u trećem kvartalu 1965. ponuda robe raste za 3 posto, pa prodaja pada za 1 posto. U četvrtom kvartalu: ponuda veća za 1 posto, prodaja manja za 2 posto.

Takva slika nastavlja se do trećeg tromjesečja ove godine. A tada je ponuda robe na tržištu porasla za 8 posto, a prodaja za čitavih 15 posto!

Kako je do toga došlo? Tko je to trošio više i kako? Tu je, prije svega, porast osobnih dohotaka, a zatim i investicija. One su, doduše, bile manje nakon privredne reforme i pokazale su tendenciju stabilizacije, ali u posljednje vrijeme (treće tromjesečje 1966.) i predviđanja za ovaj zadnji kvartal — pokazuju opet daljnji porast investicija.

Tu je i problem opće potrošnje: teški budžetski problemi i njihov slabi porast, pa veliki rashodi, zatim deficit socijalnog osiguranja, sve je to vršilo snažan pritisak na novac i njegovu količinu u prometu, na pokriće različitih rashoda. To je pritisak na emisiju novih količina novaca, i to u vrijeme kada opet nastaju teškoće u izvozu.

Sve se to odražava u jednoj utrici koja se zametnula između cijena i osobnih dohotaka. A upravo stabilizacija tih faktora morala je biti veoma važna za našu budžetsku kretanje kroz reformu. Ne plediramo za »uopćene« ili »dirigirane« cijene, ili pak da se zauzavi porast osobnih dohotaka, ali mislimo da sve to mora imati svoju realnu podlogu, svoju duboku ekonomsku opravdanju.

Uvjereni smo da se mnogi proizvodnji i drugi zadaci ne moraju rješavati samo povlašćenjem cijena, ma koliko one bile slobodne.

Ista je stvar i sa osobnim dohotocima. Savsim je sigurno da još imamo radnih organizacija u kojima osobna primanja nisu održavali ekonomski mogućnosti.

Kad bi se gledalo cijelovitije i kompleksnije, onda bi i radne organiz

Aktuelnosti u trgovini

Uvoz u privatnoj režiji

Struktura privatnog uvoza - opomena proizvođačima i trgovcima

»Devizna« moć Jugoslavena posljednjih godina naglo je porasla. Taj zaključak postat će neosporan ako se pogledaju podaci o tome šta i koliko oni kupuju u inozemstvu. Računa se, naime, da je samo u devet mjeseci ove godine privatni uvoz postigao vrijednost od 40 milijuna dolara. Otkud našim građanima toliko deviznih sredstava?

Izvjesno je da su glavni izvor deviznih računi naših građana zaposlenih u inozemstvu. Procjenjuje se da je u zemljama zapadne i sjeverne Europe danas zaposleno oko 300 tisuća Jugoslavena. Međutim, smatra se da 12.500 automobila, 23.000 mašina za pranje rublja i desetine tisuća drugih tehničkih proizvoda, koliko je ove godine uvezeno u privatnoj režiji, nije kupljeno samo od zarada u inozemstvu. Porast privavnog uvoza doprinijeli su i takozvani privatni klining i drugi oblici nedovoljenog prometa stranog novca.

SELO UVOZI ALAT

Dobar dio od tih 40 milijuna dolara zadržao bi se u rezervima narodne banke, odnosno na deviznim računima privrednih organizacija — da su domaći proizvođači i trgovci imali malo više refleksa na želje potrošača. Kada su se pojavili prvi znaci izrazito rodne godine, rečeno je da će seoski potrošač snažnije nego ikad prije zakucati na vrata trgovinskih radnji. Takva upozorenja bila su umjesna, ali ponekad i — uzladna! Čitav je spisak artikala — među njima i onih u čijoj proizvodnji domaća industrija ima tradicije — do kojih poljoprivrednici su ove godine imali vi-

vredni proizvođači dolazi teškom mukom.

Rezultat te inertnosti domaćih proizvođača i trgovaca je 16.120 raznih poljoprivrednih mašina i sprava — privatno uvezeni iz inozemstva — samo u devet mjeseci ove godine. Po red ostalog, uvezeno je 11.200 kosačica (u isto vrijeme prošle godine — 7.255), 800 traktora (354), 577 mašina za prevrtanje sijena (138), 212 slamorezačica (169), 622 kultivatora (198), 378 vršalica (112), 372 prskalice (198), 229 pumpi za vodu (222), 630 motornih pilja (236) i 33 sjajice (u isto vrijeme prošle godine — 16). U svojevrsni kuriozitet može se uvrstiti podatak da je od siječnja do rujna ove godine nabavljeno 89 »deviznih« — zaprežnih kola i 96 ručnih kolica.

SVE VISE POVJERENJA U DOMACU TEHNIČKU ROBU

Podaci o privatnom uvozu, pored njihove vrijednosti kao barometra za trgovce, mogli bi poslužiti i kao mala anketka o tome šta potrošači misle o kvaliteti pojedinih domaćih proizvoda. U tom slučaju najviše razloga da budu zadovoljni imali bi proizvođači televizora. Jer, usprkos tome što su ove godine imali vi-

še deviza, naši građani su u inozemstvu kupili svega 1.840 televizora — dvostruko manje nego u devet mjeseci prošle godine.

Uočljivo je, dalje, da se jugoslavenski potrošači sve češće upredjaju za tehničku robu domaća proizvodnje i kad je riječ o šivačim i pisačim mašinama, zatim o radio-aparatima, gramofonima, magnetofonima, tranzistorima, bojlerima, usisivačima i drugom. Manje ili više, smanjen je privatni uvoz svih tih proizvoda. Postoji povjerenje domaću robu i pretežno joj se daje prednost u odnosu na inozemnu, pa se i kupuje — ako je trgovci ponude, odnosno ako znaju da joj prave reklamu.

S druge strane, za 61 posto je povećan uvoz putničkih automobila, dok su nabavke motora za čamce u ovom periodu bile osmostruko veće. Ipak, najviše oči bode podatak da je od početka godine do kraja rujna u privatnoj režiji uvezeno 23 tisuće mašina za pranje rublja — u vrijednosti od oko šest milijuna dolara.

SIME VUKOVIC

Na zajedničkoj sjednici članova plenuma Općinskog odbora SSRN i Skupštine Komunalne zajednice za socijalno osiguranje poljoprivrednika općine Drniš i Šibenik, koja je održana u ponedjeljak, 12. o.m., raspravljanje je o aspektima novog Zakona o zdravstvenom osiguranju poljoprivrednika. Ovom skupu prisustvovali su i narodni poslanik Paško Periša i direktor Zavoda za socijalno osiguranje Ciro Milutin.

Kao što je poznato, Zakon o zdravstvenom osiguranju poljoprivrednika, koji će se primjenjivati od 1. siječnja 1967. godine, sadrži prava osiguranih poljoprivrednika, a ostvaruju se potpuno na teret Fonda zdravstvenog osiguranja, tj. u troškovima tih prava ne učestvuju poljoprivrednici.

Novi zakon o osiguranju poljoprivrednika

Kakvo odsad pravo?

O kakvim se pravima radi?

To su pregledi i liječenje u zdravstvenim ustanovama (djece do 15 godina života i učenika osnovne škole, trudnica i dojilja, svih osiguranih osoba protiv raznih oboljenja, zatim troškovi opskrbe i smještaja za majke dojilje, liječenje duševnih bolesnika, te pregledi i liječenje svih oboljelih od raka). Osim toga, svi osigurani — poljoprivrednici imaju pravo i na naknadu prijevoznih troškova, i to u slučajevima pružanja hitne medicinske pomoći djeци do 15 godina života, trudnicama i roditeljima, oboljelimu od zaraznih bolesti i duševnim bolesnicima kada su opasni po život drugih osoba. U svim gornjim slučajevima isplaćuje se i naknada prijevoznih troškova za pratioce tih pacijenata.

Zakon također predviđa kazne sankcije protiv odgovornih osoba u zdravstvenim ustanovama, i to u slučajevima kada se osiguranicima uskrati potrebna zdravstvena pomoć ili kada se namjerno sprečava ostvarivanje prava, zatim ako se namjerno omogući ostvarivanje prava iz zdravstvenog osiguranja osobi koja na to nema pravo. Kaznit će se i sam osiguranik ako na protuzakonit način koristi prava

iz ovog zakona. Kazne iznose od 10 do 20 tisuća starih dinara.

Plan troškova za osnovno zdravstveno osiguranje poljoprivrednika u 1967. godini predviđa ukupnu vrijednost od 163 milijuna i 400 tisuća starih dinara. Kada se ovome dodaju rashodi Fonda za zdravstveno osiguranje od 27 milijuna i 608 tisuća i 38 milijuna dinara za pokriće dijela viška rashoda nad prihodima iz 1966. godine, onda sveukupni troškovi iznose 229 milijuna i 48 tisuća dinara.

Istdobro su određeni izvori sredstava kojima će se sanirati rashodi za zdravstveno osiguranje poljoprivrednika.

Osim dotečje Republike u vrijednosti od 37 milijuna i 638 tisuća dinara, doprinosom od osobnog dohotka za poljoprivredne djelatnosti sačupit će se 99 milijuna i 663 tisuće, doprinosom od ostalih korisnika (penzioneri, zatim oni koji su u radnom odnosu, a posjed-

nici su zemlje) od 26 milijuna i 947 tisuća, osobnim doprinosom osiguranih (po osobi 2.000 dinara) od 63 milijuna i 800 tisuća, te doprinosom od sporednih djelatnosti (iznajmljivanje soba, kreveta i slično) u iznosu od milijun dinara.

Stopsa doprinosa na katastarsku osnovicu od 11 posto mogla je biti i manja da se ne radi o pokriću troškova zdravstvenog osiguranja. Međutim, ni to se sve ne plaća, jer, osim Republike, dotiraju i oni posjednici zemlje koji su u radnom odnosu, a koji do sad nisu bili obavezni da učestvuju u plaćanju troškova.

U nastavku sjednice zaključeno je da se za iduću godinu ne ide na prošireno zdravstveno osiguranje poljoprivrednika, kao i to da i dalje ostane jedinstvena zajednica socijalnog osiguranja kojoj pripadaju općine Drniš i Šibenik. (jj)

»COLORADO« - TJEŠKOBA I DIVLJENJE

Živimo u vrijeme za koje doslovno možemo reći da više nema senzacija, ili bar da nas one više ne mogu uzbuditi. Možemo biti gotovo sigurni da ćemo čak i puštanje prvih ljudi na Mjesec dočekati bez naročitog iznenadnja i da ćemo to komentirati kao nešto što smo zapravo — i očekivali.

Ali paradoksalno je da u tom životu današnjice jedan oblik zavade, star nekoliko tisuća godina — još uvijek egzistira, da cirkusi i putujući varijeteji još uvijek uveseljavaju ljude današnjice.

Ipak, era velikih cirkusa zavijek je prošla. »Medranos«, famozni »Barnum«, pa »Rens«, »Busch«, »Le cirque carre«, »Buffalo Bill« — spadaju u historiju ove drevne lepotice.

U varijetu »Colorado« sreću sam očiščenog čovjeka, markantnih crta lica. Redao je sjedalice u praznem gledalištu, pred prvu predstavu. Mislio sam da pripada ipomoćnom osoblju. Ali, to je bio Jovan Desimirović — popularni Jordan, artista sa dvadeset i pet godina stoga na pozornicama i član Upravnog odbora Udržbenja artista Jugoslavije. Rekao mi je: »Ima nas svega oko 400 u ovoj struci, ali nemamo status umjetnika, tako da socijalno osiguranje plaćamo sami, i to 20.000 dinara, radili ili ne radili. A svaki član svakog profesionalnog orkestra u zemlji ima status umjetnika.«

Vidite, mi radimo sve. Vježbamo tačke, učimo mlade, izvodimo programe, isopravljamo automobile. Naše žene su i artistice, i domaće,

i vozači autobusa kojima putujemo...»

Prije 27 godina Desimirović je u jednom cirkusu ipočeo da odgaja njihova današnja žonglera Ljubomir Kočić-Roselića. A Roseli danas ima sinčića Aleksandru od godine dana, koji je rođen u autobusu i koji po pratinji muzike uvijek zna kada nastupaju njegov tata i mama. Dok oni rade, malšan se igra sa svojim mačkom, a čuva ga žena koja trenutno nije na pozornici.

Tako se dva oblika života smjenjuju u kratkim intervalima. Život svakidašnjih briga i život pred svjetlima pozornice, u jednom ritmu koji ne dopušta mnogo predaha ili razmišljanja.

Pitao sam ponovo Jordana da mi kaže kad je zakoraknuo u ovaj vrtnički život.

— Bilo mi je dvanaest godina — nasmijao se. U Pančevo je došao jedan cirkus. Ušao sam u arenu. Sjećam se da me obuzelo nešto između tješkobe i divljenja. Otada ga više nikad nisam napustio... J.C.

Jednom riječi: nekadašnji muškotriji način života pretvorio je u suvremeniji, ljepši i kulturniji. Jedino je nezadovoljan što ni poslije 21 godine izgradnje naše zemlje selo još nije dobilo struju. Ali ne gubi naču ni u to.

Snimak i tekst:
Živko Petković

Svakog mjeseca u drugu školu

U kolima Mikelskog, inače iluzioniste Karlova, susreo sam nasmijanog dječaka: 10-godišnjeg Antonija. Ušao je pomalo smeteno, noseći u ruci leptir-kravatu.

I naš kratki razgovor počeo je nekako od matematike. Pitao sam ga: »Antonio, ti ideš u peti razred osnovne škole, koji predmet najviše voliš?«

— Nije to matematika, ako mislite. Volim »prirodu i društvo«. Odličan je učenik, iako je njezino školovanje neobično: svaki mjesec polazi u drugu školu, u drugom gradu, a ponekad se u jednoj zadrži samo po neko

liko dana. Nikako da stigne upoznati sve svoje drugove. On je uvjek »novi«, kao što su i njemu uvjek novi njegovi drugovi i nastavnici. Da li je to teško? — upitaо sam.

Slegnuo je ramenima: »Tako, nije baš najjednostavnije, ali sam navikao da se selim iz škole u školu. Dvadeset dana pohađao sam školu u Splitu, a slijedećeg mjeseca bit ću već u Osijeku.«

Za čitavo vrijeme dok smo razgovarali, Antonijeva sestra Amalija jela je sa izuzetnim apetitom.

Ona se ne sjeća kada je počela raditi na pozornici. »Bilo je to davno — konstatirala je.

S pozornice se javila Antonijeva sestra Dolores.

— Vaša tačka jogi-elastike tijekom izgleda naporna. Zahtijeva li mnogo priprema?

— Svakodnevno. Bez konstantnog vježbanja ništa ne bi mogao. Kad smo putovali iz Sarajeva za Split, nisam mogla vježbati, jer je put bio težak i dug. To sam odmah osjetila pri prvom nastupu u Splitu.

— Kako ste došli na pozornicu? Porodični artistički klan?

— Ne, otac nije ni slutio da će i ja biti artistica. Počela sam u drugom razredu osnovne škole. Jednom sam otišla u goste sestre djeđu Karlu Lichelu u Brčko. On je sam bio veliki artist. Još je živ. Počeo je da radi sa mnom i bez očeva znanja. Brzo sam učila.

— Vaša je vježba estetski dobro oblikovana. Da li vas je počudavalo neki stručnjak za oblikovanje pokreta?

— Ne, sve sam to sama postigla, vlastitim strpljivim radom.

J.C.

SIBENIK

kroz vjeđan

Krajem ovog tjedna održat će se prva skupština nosilaca stanskih prava čiji se objekti nalaze u okviru komunalnog poduzeća »Stan». Skupštinu će sačinjavati 3.600 nosilaca stanskih prava. Oni će raspravljati o jednogodišnjem poslovanju »Stan« i o radu kućnih savjeta. Na završetku ovog skupa izvršiti će se izbor prvih organa samoupravljanja.

Oko 46 tisuća borovih sadnica zasadit će članovi Saveza omladine Šibenika u tromjesečnoj akciji što će je organizirati Općinski komitet Saveza omladine u suradnji sa Šumskim gospodarstvom u Šibeniku. Borove sadnice pokrit će ogoljele površine na Šubićevcu, te na kopalništvima Jadrija i Martinskog. U tim akcijama sudjelovat će srednjoškolska i radnička omladina.

* * *

Sibensko projektno poduzeće »Plan« izradit će projekt turističko - ugostiteljskog objekta koji će pokraj mosta preko šibenskog zaljeva izgraditi zagrebačko trgovачko poduzeće »Medešak«. Ovaj objekt imat će tip modernog motela sa 40 ležaja i prostranim restoranom, te parkirališem za smještaj pedesetak motornih vozila. Kako sa saznaće, motel bi trebao primiti prve goste do početka turističke sezone.

Zbog odrona zemlje na pruzi između Knina i Golubića bio je petnaestak dana prekinut željeznički saobraćaj na unskoj pruzi, pa su vlakovi saobraćali preko Like. Tek sredinom prošlog tjedna ponovo je uspostavljen saobraćaj unskom prugom, pa otad vlakovi iz Zagreba stižu bez zakašnjenja u Šibenik. Isto

tako, uspostavljen je i autobusni saobraćaj između Šibenika i Knina, koji je zbog poplavljivog terena u blizini Knina bio neko vrijeme prekinut.

* * *

Internacionalni varijete »Colorado« gostovao je u Šibeniku od 8. do 13. o. m. Bio je smješten u Docu ispred zgrade osnovne škole. Svakog dana organizirane su po dvije predstave i gledalište je bilo ispunjeno do posljednjeg mjesta. Nakon gostovanja u Splitu i Šibeniku »Colorado« je prosljedio za Mostar. (jj)

Minimalna smrtnost novorođenčadi

Prema podacima iz Matičnog ureda Skupštine općine, do 10. prosinca ove godine rođeno je 1.079 novih stanovnika, od kojih 30 stalno boravi na teritoriju Šibenika. U glavnoj matičnoj knjizi registrirano je 1.040 novorođene dejce, u Mandalini 28, u Ražinima 10, a u Donjem Polju jedno dijete.

U istom razdoblju sklopljeno je 234 braka. Mahom se radi o parovima između 20 i 30 godina, no bilo je slučajeva sklapanja braka i među šezdesetogodišnjacima. Među najmladim supružnicima, rođenih između 1947. i 1950. godine, bilo je nekoliko sklopljenih brakova.

U ovoj godini umrlo je 239 građana, mahom osoba iznad 50 godina života. Karakteristično je za ovo područje da je smrtnost novorođenčadi svedena na minimum, zahvaljujući solidno poduzetim preventivnim zdravstvenim mjerama. (J)

OTVORENO PISMO

Kada netko pune dvije godine redovno prati natječaje, zatim piše molbe i čeka odgovore (koje uglavnom i ne dočeka), nakupi mu se tako jedna čitava kolekcija od preko trideset molbi. Tada on izgubi strpljenje i uputi slijedeći »cirkular«:

»ŠTO DA SE RADI?«

(N. G. Černiševski)

Upravo se navršavaju dvije godine otkako sam se vratio sa odstavljenja svoga kadrovskega roka u JNA. Kad sam skinuo uniformu, sve mi je izgledalo ružičasto, imao sam 28 godina, bio sam pun optimizma, želio sam se što prije ukloniti u svijetlju život, vratiti se svojoj porodici i svome gradu, zapošljiti se. To je ipak bila pusta želja. Moj rodni grad nije me primio, nije mi dao posla. Prošle su dvije godine otkako tražeći posao uzalud obijam pravoga ustanova i poduzeća, pratim natječaje i pišem molbe, ne dobivši više puta čak ni odgovor.

Dok sam bio u vojski, porodici je bilo lakše. Kako sam ja, kao jedini hranitelj porodice bio u JNA, žena mi je primala »kadrovsku pomoć« a sin dječji dodatak. Nakon moga povratka spali smo na polovinu moje bivše plaće, u iznosu od 481 stari dinar dnevno (!), što mi je isplaćivao Zavod za zapošljavanje radnika, ali i to samo za šest mjeseci jer je novi zakon o radnim odnosima i to uskratio (s obzirom na malen radni staž), a tada sam izgubio i dječji dodatak. U međuvremenu se porodica povećala, pa nas sada ima četvero: žena (nezaposlena, domaćica), dvoje djece (jedan od 3, a drugi od 1 godine) i ja. Pa kako mi onda uopće živimo? To se i ja sam pitam, ukoliko se puko vegetiranje može nazvati životom.

Tražeći posao osjetio sam što znači ne imati »VIP«, uvjerio sam se da su natječaji često samo »natječaji«...

— Odmah po izlasku iz vojske pokucao sam na vrata ustanove u kojoj sam prije radio. Vrata su ostala zatvorena — »Nisi diplomirao!«. I doista, ja nisam diplomirao, ali... u dotičnoj ustanovi bila je takva situacija da sam ja sam imao više škole nego tri stalna, odnosno dva honorarna službenika zajedno!

— »Festival djeteta« raspisao je natječaj (u prosincu 1964.) za referent općih poslova, uvjetujući nižu (!) stručnu spremu. Postao sam molbu, vjerujući da ispunjavam uvjete. Odgovora nikad nisam primio!

— »Narodna tehnička« (u veljači 1965.) traži službenika. Kandidat pored srednje spreme mora poznavati jednu od grana Narodne tehnike. Javio sam se (ko je aktivan foto-amater čak sam dobio drugu nagradu na izložbi umjetničke fotografije), ali bez odgovora (primljen je tokar!).

— Komunalna ustanova »Zelenila« traži (svibanj 1965.) »rukovođa gradske kupališta«. Natječem se. Tražene uvjete još i premašuju — služim se engleskim, talijanskim i ruskim jezikom. Bez odgovora!

— Zdravstvena stanica TLM (u osnivanju) traži službenika, pa kako u potpunosti ispunjavam uvjete (valjda u zdravstvu nešto vrijeđi 6 semestarski latinsko jezik) i ovdje podnosim molbu, a ovaj put i ja tražim »VIP«, koji mi odgovara da je to radno mjesto predviđeno za drugaricu N.N. Začudo, ovog puta dobivam odgovor na svoju molbu, u kojem se navodi da je primljena osoba sa dužim radnim stažom.

— Osnovna škola u Lozovcu traži tajnika (kolovoz 1965.), na moju molbu nisam dobio ni odgovor.

— Druga gimnazija u Šibeniku traži tajnika. Dobivam posve nekako odgovor (hvala bar na tome!) u kojem stoji da je primljena drugarica koja ima duži radni staž.

— Autotransport Šibenik, gradeći novu autobusnu stanicu (sredina 1965.) navodno treba službenika za informativnu službu. Na moju molbu ne odgovara. Isto tako ne odgovara ni u vezi raspisanog natječaja za kontrolora, na koji sam poslao molbu 18. VI o.g., kao i na ponovni natječaj, početkom studenog o.g.

Drniš

Zašto toliko nesreća

Ovih dana je Drniš zaista u znaku saobraćajnih udesa, a ima nekoliko mjeseci da su udesi veoma učestali i zabilježeni. Upravo je velika sreća što se mnogo toga završilo bez ljudskih žrtava.

Bilans u ovoj sedmici zatvara se teška. Prvo je počelo sudarom vlaka i zaprežnih kola kod Ožegovića klanca. Vlak je letio na kola koja su u tom času prelazila prugu i gurao ih dvadesetak metara. U kolima se nalazio Nikola Manojlović iz Markovca kraj Knina sa ženom Đukom. Nikola je na mjestu ostaо mrtav, a žena je prenesena u veoma teškom stanju u kliniku bolnicu.

Interesantno je napomenuti da se i lani, baš na ovom mjestu, dogodila slična nesreća.

Na cesti Drniš-Šibenik jurio je i automobil Doma zdravlja ŠI-10-53 kojim je upravljao Milan Perišić. Požar je iznenada zahvatilo motor i prijetila je opasnost da sva kola izgore. Međutim, prisebošću i požrtvovnošću šofera izbjegnuta je veća šteta.

Na dijelu industrijskog kolonijeka prema Trbounju također je došlo do sudara između vojnog kamiona i teretnog vlaka.

Sve se dobro završilo i bez veće materijalne štete. (s)

Sa sudenja Anti Ivančeviću

ZBOG PREVARA TRI GODINE ZATVORA

Prevaru koju je vršio Ante Ivančević, penzioner iz Šibenika, u razdoblju od kolovoza prošle do siječnja ove godine, dobit će svoj epilog na trodnevnoj raspravi i presudu koju je 7. o. m. izreklo višeće Okružnog suda u Šibeniku. Za krivično djelo počinjeno prevarom protiv imovine privatne osobe optuženi Ivančević je osuđen na tri godine strogog zatvora i vraćanjem oštećenim osobama gotovine od 3,5 milijuna starih dinara i deset američkih dolara, što je bilo pronađeno u stanu optuženog Ivančevića u času njegova hapšenja.

Po svakom »predmetu« on je naplaćivao od 45 do 60 tisuća dinara, a za svaki napravljeni lijek 150 dinara.

Pri izricanju presude sudsko vijeće mu je uzezo u obzir da je imao male prihode i da je otac sedmoro djece.

Za vrijeme sudskega postupka zaustupnik javne optužbe ostao je pri svojim optužnicima, dok je branitelj optuženog zahtjevao da ga se kazni blagom kaznom. U svojoj obrani optuženi Ivančević je negirao krivicu za počinjeno djelo, izjavivši da je on svojim klijentima pravio samo »usluge«.

(ii)

— »Elektra« Šibenik (2. IX o.g.) raspisuje natječaj za popunjavanje radnog mjesto »referenta za rad«, na kojem također ne uspijevam (Primljena je supruga jednog liječnika). U ponovljenom natječaju, 20. X također sudjelujem, ali bez odgovora!

— IV osnovna škola traži nastavnika tehničkog odgoja. Nitko nije primljen (?!).

— Gradska biblioteka traži bibliotekara. »Natječaj nije uspio — stoji u odgovoru na moju molbu — naknadno će se objaviti novi.«

To je samo dio mojih pokušaja. Ne spominjem brojna usmena traženja. Gdje li sve nisam pokušao: u trgovini, ugostiteljstvu, turizmu, kulturi, prosvjeti, zdravstvu, privredi, pa i poljoprivredi.

Može mi se, istina, prigovoriti da nisam diplomirao i šta će onda ja kao apsolvent. No, ako ja nisam diplomirao, nisu ni drugi. Koliko li ih radi sa nižim kvalifikacijama? Uostalom, zar zbog toga moraju moja djeca ispašta? A zašto i ona ne bi imala pravo na dječji dodatak? Zar se zbilja mora obistiniti ona »oci zobaše kiselo grožde a sinovima trnu zubi?« Da li je zbilja moguće da se u ovom gradu ne može naći kakvo uhljebljenje i za mene? Sta sam ja to uradio kada nisam u stanju da nađem poslu? Nisam ni osudivan ni kažnjavan, pa što je onda na stvari? Ja se ne mogu oteti sumnji da u ovom gradu postoji netko tko mi »podmeće klipove«.

Da se razumijemo, ja nikoga ne krivim za ovakvu situaciju (osim sebe samo što nisam diplomirao, ali zar zbog toga treba skidati glave). Nitko nije kriv, nisu krivi ni drugovi koji rješavaju natječajne rebusne, pa oni koji ne poštuju čak ni formalnu stranu natječaja i ne odgovaraju na molbe. Ali se ni ja, vjerujte ne osjećam krivim. Još manje su kriva moja djeca, kojih se mora pružiti sve ono što im treba i što očekujem od svojih roditelja.

Gdje je izlaz iz te situacije? »Pomoći za izdržavanje obitelji« koju primam iz ionako skromnih budžetskih rezervi nije nikakvo rješenje. Koje je onda? To nij je sam ne znam, pa u svome neznanju upućujem ovaj apel naslovu i očekujem bar savjet.

Netko će kazati da ako nema poslu u Šibeniku da bi trebalo počušati izvan njega. Da, ali stan? Ovakvo me bar ne taru stambene brigade. Živjeti odvojeno od porodice (čak u pretpostavci da u nekom drugom mjestu nadem poslu) znači udvostručiti troškove. No, na takvu mogućnost sam i mislio i prijavio se Zavodu za zapošljavanje radnika za rad u inozemstvu, ali nas toliko ima na spisku da su i tu sanje minimalne, da ne kažem nikakve.

Šta da onda radim, pitam se poput Černiševskog? Nisam dovoljno pametan, te stoga upućujem ovu svoju promemoriju naslovu i očekujem bilo kakav odgovor.

Uz drugarski pozdrav!

Domagoj Livić, s.r.

UPUCENO 1. PROSINCA 1966:

1. Skupštini općine Šibenik:
 - a) predsjedniku,
 - b) Odjelu za društvene službe;
2. Općinskom komitetu SKH Šibenik,
3. Općinskom sindikalnom vijeću Šibenik i
4. Općinskom odboru SSRNH Šibenik.

I to je bio »glas vapijućeg u pustinji«. Ni ovog puta nije bilo nikakvog odgovora. U međuvremenu sam nastavio da bogatim svoju kolekciju molbi. U deset dana poslao sam sedam molbi. Primjera radi, osmog o.m. poslao sam čak 6 (šest) molbi prema raspisanim natječajima. Iskreno rečeno, ni ovog puta se nuda ne nadam ničemu pozitivnom. A čemu se i mogu nadati kad npr. »Kamenar« raspisuje natječaj za popunjavanje upravničenog radnog mjesto »službenika u općem sektoru« i ostavlja natječaj otvorenim svega 3 dana!

Upućujem ovo moje otvoreno pismo šibenskoj javnosti. Ni bi ga pročitali i oni koji raspisuju, odnosno rješavaju natječaje. Možda će tada bar odgovarati na molbe onih koji uzalud čekaju rezultate, dok možda u njima tinja tračak nade da će biti primljeni. U ljudskoj je psihi nuda uvijek prisutna, jer kada i izgubimo sve, ipak nam nuda ostaje. Tako sam i ja još uvijek u nudi da će se pronaći neko rješenje, jer kad ne bih imao nade, ne bih ni pisao ovo pismo, koje bi moralno nekoga potaknuti na razmišljanje o pravu našeg čovjeka na rad, koje mu pravo i ustav garantira, ali koje je u mojem slučaju očito uskršćeno. Pa ako je dosad uskršćivano, neka ne bude i ubuduce!

U Šibeniku, 12. prosinca 1966. godine.

Domagoj Livić,
Ante Blaževića 3, Šibenik

I oni traže veća primanja

(Nastavak sa 1. strane)

(Radar, Brakus, Aralica). Naš cilj bio je da iz tih diskusija izvucemo ono najkarakterističnije i najvažnije što bi moglo očrtati atmosferu ovog interesantnog skupa, koji se na taj način nije već odavna održao u Drnišu.

Pri samom kraju odlučeno je da se izabere koordinacioni odbor koji bi realizirao zahtjev prosvjetnih radnika. Naime, na skupu je zaključeno da se ide na slijedeće startne osnove: za učitelja početnika 75.000 starih dinara, za nastavnika početnika 85.000 starih dinara i za profesora početnika 95.000 starih dinara. Posebno je zahtijevano da se honorarni nastavnici satove na 800, 900 i 1000 starih dinara. Ti iznosi, rečeno je, moraju se isplativiti i za studeni i prosinac, s tim što bi se s njima uslo u novu godinu.

Za nekoliko dana održat će se sjednica Skupštine općine, koja će raspravljati o zahtjevu prosvjetnih radnika. Ukoliko ne dođe do povoljnog rješenja, prosvjetni radnici će se ponovo sastati, da bi odlučili o daljnjim mjerama. Posebno je važno istaći da prosvjetni radnici Drniša za sada odbacuju sve oštire mjeru (ukidanje nastave i sl.). (č)

»Crno kazalište«

Lutka „sama“ ide prostorom

O problemima jugoslavenskog lutkarstva i dječjeg kazališta uopće bilo je dosta govora na VI Jugoslavenskom festivalu djeteta. Slušali smo tada o različitim tehnikama u lutkarskom kazalištu, pa nešto i o tzv. »crnom teatru«, kao novoj tehničkoj »novotariji«.

Iz poduzeća razgovora što smo ga ovih dana vodili sa ANTONINOM NEUMAYEROM, čehoslovakom iz Karlovič Vary, dobili smo jasnu sliku o tome što je, u stvari, »crno kazalište«.

ANTONIN NEUMAYER reno mirani je stručnjak lutkarstva i pantomime i pedagog sa istančnim osjećajem za dječju maštiju.

Kako je nastalo »crno kazalište« kod vas u Čehoslovačkoj?

Prije svega, ono je proizašlo iz potrebe da se lutka »ozivi«, da se osamostali i učini pokretljivijom. Ta tehnika prvi put je prikazana na jednom festivalu u Bruxellesu i odmah je dobila prvu nagradu. Na crnoj pozadini, sa lutkarima u crnom, uz odgovarajuće osvjetljenje, lutke »samek« igraju na pozornici. Mogu kazati da je »crno kazalište« čak rezultat jedne svojevrsne križe u lutkarstvu. Misimo, na primjer, imali 33 lutkarska kazališta klasičnog tipa. Trebalо je naći novi kvalitet. To je zakon razvitka koji važi i u umjetnosti.

Negdje smo čuli da je »crno kazalište« — . . . crtni film u tri dimenzije. Možete li nam objasniti tu konstataciju?

U stvari, tako i jeste. Jer, ono što je animacija na crtanom filmu, to je »crno kazalište« na pozornici. Djeca u kazalištu lutaka hoće da vide sve što je živo. Oni hoće da svoje junake dožive onako kako ih stvarno zamišljaju. To su suvremeni, bez šale, moderni djeca.

Dijete ne želi više da gleda lutke na koncima. To je za njih onda igračka. Ako, međutim, dijete tu istu lutku, običnu igračku, vidi kako se »sama« kreće prostorom, to je za njega nešto novo, u stvari ono pravo, što neguje dječju imaginaciju.

Da li ipak postoji neka razlika u »zahtjevima« djece, s obzirom na njihov uzrast?

Mislim da dijete do 7–8 godina još nekako primaju klasične forme kazališta – marionete. Oni stariji traže nove oblike, svoj živi svijet. Njihova je imaginacija silno razvijena, da leko više nego kod odraslih ljudi. Ipak, ne treba shvatiti da »crno kazalište« kao takvo rješava mnoge probleme. Ono ne može biti »samo« i ogoljelo, niti je samo sebi cilj. Ono je isto što i muzika u nekom plesu: sredstvo da se upotpune utisci, doživljaji i fantazija.

Zelite kazati da su i izražajne mogućnosti »crnog kazališta« daleko bogatije?

Dakako. Uzmite samo jedan primjer. Kako, recimo, pantomimičar može dočarati jednog pjanicu. Mislim, tako da ga dijete zaista shvati. Njegove vlastite izražajne mogućnosti i pak su ograničene. Ali, ako dijete poređ grimase pjanice vidi dvije, tri ili pet flaša, kako se klate i lebde oko njegove glave, onda ono zna da je ono lice što izvodi te grimase – pijano lice! To je kompletan doživljaj. Dijete je tada u stanju da shvati i odgovarajuću muziku. Sve to dijete ne može dočarati sam

pantomimičar, bez »crnog kazališta«.

Djeca, osim toga, silno brzo uče o mnogim stvarima suvremenih tehniki. Za njih raketa nije nikakva tajna. Gledaju to na televiziji. Stoga je za njih nezamislivo da u svome kazalištu vide raketu koja se penje po koncu! U »crnom kazalištu« vide je i doživljavanje onako kao što je vide i na filmu.

»Crno kazalište« sigurno traži i razvoj posebne tehnike o kojoj mnogo ovisi?

— Da. Ono je u stanju da počne veoma mnogo, baš radi bogate tehnike i svojih tehničkih mogućnosti. Tu se može napraviti ono što nije moguće postići normalnim rekvizitima kazališta. Dakako, nije sve samo u tehnicu, već je to kompleksan i složen odgajni i scenski rad.

Šta mislite kakvi su uvjeti za razvitak »crnog kazališta« u Jugoslaviji?

— Vaša zemlja ima dobru osnovu za razvitak ovog oblika kazališta. (B)

slovačka, i to zato što posjeduje mnoge još netaknute historijske i kulturne tradicije, navike i oblike života. Tu je i dosta sačuvana istočna tradicija, sa mnogim bogatstvima originalnih motiva. To je takav materijal na čijim se osnovama može mnogo graditi. Režiseri kod vas mogu naći obilje inspiracija.

Vidio sam folklor mnogih zemalja, ali on je u dobrom dijelu neoriginalan, povremen, »praznički« i turistički. Kod vas je sasvim druga situacija. Mnogo zdravog i originalnog kod vas potiče iz činjenice što je još velika razlika između čovjeka intelektualca i čovjeka sa selom. Ovaj posljednji reagira spontano, bez obzira na to da li mu se nešto gleda prikazuje kao vrijedno i »intelektualno«. On ili zviždi ili odobrava, no baš u tomu leži crta osjećajnog i intelektualnog, historijski čistog.

Iz toga blaga vi možete cripti svu srž za vaš oblik »crnog kazališta«.

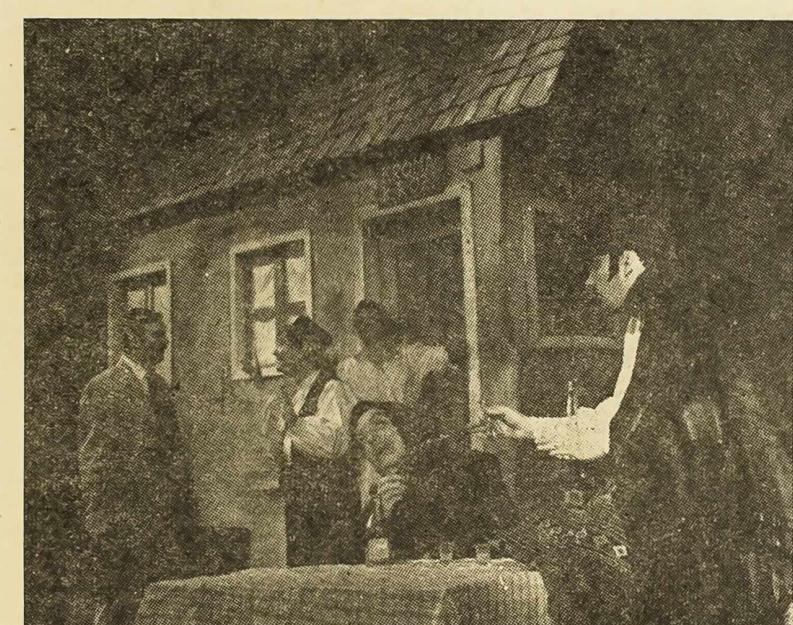
Razgovor vodio: J. Čelar

KLUPKO JE ODMOTANO

Prvogodišnja premijerna predstava Scene za odrasle (šibenskog Centra za scensku kulturu i Festival djeteta) bila je izvedena komedije »KLUPKO« od Pere Budaka. Taj komad postavio je na scenu Dragutin Meić. Scenograf je bio Branko Friganović, a koreograf Rajka Žepina.

Popularno djelo Pere Budaka doista uspješno su izveli šibenski amateri. Bila je to zaista dobra predstava, iako svaki akt u igri nisu pružili jednak kvalitet.

U »Klupku« su igrali: Branko Pletikosa, Neva Belamaric, Zosja Šesker, (B)

Intervju s redateljem Jankom Marinkovićem

Prvi šibenski Shakespeare

Sibenska teatarska publika imat će ovih dana susret sa još jednom režijom istaknutog zagrebačkog umjetnika JANKA MARINKOVIĆA. Naime, nakon nekoliko godina odsustva, Marinković u Centru za scensku kulturu postavlja »San ljetime noći« od Shakespearea. Tim povodom razgovarali smo s redateljem Marinkovićem.

— Pripremajući Shakespearovu komediju »San ljetime noći«, Centar za scensku kulturu i nehotice inicira diskusiju o fizonomiji i sadržaju kojeg u svome repertoaru treba da imaju amaterske scene, o primjeni togu sadržaja unutar amaterskih grupa, kao i nasuprot publice. Kako su rukovodstva naših, pa i većih amaterskih scena – uglavnom povjerenja amaterima, problem izvođenja raznorodnih dramskih djela, s obzirom na glumačku tehniku i amaterske mogućnosti, ostao je teoretski neprerađen i praktički nedovoljno određen.

Zanimljivo, o čemu se radi?

— U svome respektu prema djelima velikih dramskih pisaca, prečesto se događa da amateri posežu na nezreli i nevjestini djelima manje vrijednih autora, pa se tako manje vrijedan materijal nađe u rukama. Zbog toga se događa da se gledaoci u kazališnim dvoranama, uza svu benevolentnost, ke

osjećajem za disciplinu, urođen smisao za poetično takvi da će omogućiti ostvarenje ove zamašne zamisli na šibenskoj sceni, pokazat će rezultati ovog, dobrim dijelom kampanjskog nastojanja.

U »Snu ljetime noći« nastupa i balet, zar ne?

— U toj će predstavi, nakon nekoliko sezona zastaja, ponovo nastupiti i amaterski baletni ansambl, s teškim zadacima u kojima određenje treba da savlada ponestanak kondicije koja se tokom mrtvila u kontinuiranom radu formirala.

Zadatak režije...

— Režije je nastojala da ne prenapregne skromne tehničke mogućnosti mladih interpretatora, s namerom da taj rad obogati njihovo poznavanje i pobudi interes za veće teatarske vrednote. Obraćajući se publici, cilj je režije bio – da ova ansambla prvi put pokuša ostvariti i prikazati jedno Shakespearovo djelo i time podsjetiti građane starog kulturnog grada – da kultura obavezuje.

(D. B.)

„Snimak“ šibenskog školstva

Učinjeno mnogo, ali nedovoljno

Šibensko školstvo prati niz teškoća. Da je bilo više finansijskih sredstava, mnogi problemi bili bi već riješeni. Ali, treba istaći da je u razdoblju nakon oslobođenja mnogo toga učinjeno i da se današnji »snimak« stanja šibenskog školstva i te kako mnogo razlikuje od onoga u prvim poratnim godinama.

Na području naše komune osnovnu školu prije rata polazilo je oko 4.500 učenika, a bilo je 40 škola, na kojima je radio 87 učitelja. Tada je osnovnim obrazovanjem bilo obuhvaćeno oko 70 posto obveznika. Nadašnje, prije rata u stručnim školama je bilo oko 1.450 učenika, a podučavalo ih je šezdesetak naставnika.

TRI KONCERTA VELIKOG ZABAVNOG ORKESTRA

U povodu 25-godišnjice narodne revolucije i Jugoslavenske narodne armije u jedinicama šibenskog garnizona započeo je sveznički festival. Tada je sveznički orkester priredio tri koncerta.

U suradnji sa Općinskim komitetom Saveza omladine ovači renomirani ansambl gostovalo je u Dubravicom, Bratiškovcima i Skradinu, gdje je za članove Saveza omladine tih mesta izveo desetak kompozicija domaćih i stranih autora. Uz Veliki zabavni orkestar nastupilo je i nekoliko interpretatora zabavnih melodija. (j)

Beckett po drugi put u Šibeniku

U organizaciji šibenskog Centra za scensku kulturu i Festival djeteta, u našem gradu 18. prosinca postupje grupa istaknutih zagrebačkih umjetnika. Tom prilikom će gosti iz Zagreba u dvorani Narodnog kazališta izvesti komad »U OČEKIVANJU GODOTA« od Samuela Becketta. To će biti druga prilika Šibenčanima (prije tri ili četiri godine u našem gradu gostovalo je Zagrebačko dramsko kazalište sa »Svršetkom igre«) da se susretnu s vrijednim djelom jednoga od najznačajnijih suvremenih dramskih pisaca. Treba kazati da je »Beckett na najboljem putu da konačno i u našoj sredini bude primljen u ukupno veličini svoga djela i od onih koji nisu samo »ljubitelji« umjetnosti nego i njeni istinski »potrošači«.

»U očekivanju Godota«, što ga je režirao Zvonimir Bajsic, nastupit će ovi zagrebački glumci: SVEN LASTA, IVAN ŠUBIC, FABIJAN SOVAGOVIC i KRUNO VALENTIC. Bit će to uistinu prava teatarska poslastica za šibensku kazališnu publiku.

Beckettovo glas da je pjesnik beznađa, očaja čovjekove egzistencije i neutješivi pesimist.

DANAS PREMIJERA »SNA LJETNE NOĆI«

Zbog boljeg usklađenja radnih termina, došlo je do promjena u datumima o izvođenju dviju premijera Centra za scensku kulturu. Prva predstava »Sna ljetime noći« od W. Shakespearea dat će se danas, 14. prosinca. Za rednjiju, 18. prosinca, bilo je predviđeno da se izvede premijera komada »Gospodice Bordeure« (dramatizirana novela Henryja Jamesa), ali je zbog govorovanja umjetnika iz Zagreba odgođena za kasniji, još neutvrđeni termin.

Dakle, premijera »Sna ljetime noći« izvest će se danas. U tom komadu nastupaju: Joško Bujas, Željko Uroš, Pero Dondić, Željko Jajac, Mirko Cvitan, Jadranka Petrina, Irena Neue, Ante Balin, Krešimir Zorić, Josko Zorić, Milan Lalić, Ratko Vrančić, Milivoje Marić, Saša Aleksić, Boris Marinov, Mirjana Kuntić, Darija Jurković i Ante Baranović.

Kako smo već pisali u našem listu, komediju »San ljetime noći« režira Janko Marinković, scenograf je Branko Friganović, a koreograf Rajka Žepina. (B.)

IN MEMORIAM

Milić-Štrkalj Zlatana

Teško je pisati o čovjeku kojega više nema među nama, a do jučer je bio živa legenda ustrajnosti, zanosa i entuzijazma. Teško je pisati o smrti jedne žene koja je cijelim svojim životom zadužila Drniš i u njemu ostavila svoja bogata djela da govore o njoj. Takva je bila 69-godišnja drugarica MILIĆ-ŠTRKALJ ZLATANA, koju je nenadano smrt zadesila prilikom teže operacije u Zagrebu.

Svojim radom, svojom ljubavlju i zanosom drugarica Zlatana je obilježila poslijeratni kulturni razvoj Drniša. »Bila je to najnaprednija učiteljica u Drnišu poslije oslobođenja« — sa tugom se sada sjećaju njeni prisnici suradnici. Ona vodi analfabetiske tečajeve, i za izvanredne uspjehe kotar Drniš tada dobiva kino-aparatu, jer bio je to prvi kotar koji je organizirano navadio borbu protiv nepisemnosti. Zlatana je prvi povjerenik za prosvjetu kotara Drniš, predsjednik AFŽ, dugogodišnji odbornik, učesnik mnogih Kongresa i savjetovanja. Ona osnivačka je osnovna muzička škola u Drnišu, koja pastaje nosilac kulturne aktivnosti i muzičke kulture, zalaže se za osnivanje dačkog doma i za svoj rad dobiva mnoga priznanja i ordene.

Teško je jedan plodan život i veliko stvaralaštvo ispričati u nekoliko redaka. Zapustiti ćemo i nabrajanje dužnosti, jer ona ih je imala mnogo i izvršavala ih s velikim zanosom.

Bila je uviјek zanesena, uviđek raspoložena za lijepu riječ i ljudski savjet. Bila je uviđek u pokretu i žurbi, ali spremna da se javi i zaustavi, priputita za probleme, pohvali entuzijaste i opomene malo nemarnije. Bila je zaljubljena u muziku i njoj je posvetila dobar dio vremena i života, pripremajući svoje učenike za daljnje napredovanje. Generacije su je tako zapazile i zavolele. Drniš je takvih voli i pamti. Prosvjetni radnici Drniša zapamtili su je kao svijetli primjer, koji je odvrijek svima bio uzor, ideal do kojeg se treba stići.

Drniš je dostojno oprostio od one koja ga je zauvijek zadužila. Prijedlog da osnovna muzička škola ubuduce nosi ime MILIĆ-ŠTRKALJ ZLATANA — dio je zahvalnosti.

U organizaciji šibenskog Centra za scensku kulturu i Festival djeteta, u našem gradu 18. prosinca postupje grupa istaknutih zagrebačkih umjetnika. Tom prilikom će ovi zagrebački glumci: SVEN LASTA, IVAN ŠUBIC, FABIJAN SOVAGOVIC i KRUNO VALENTIC. Bit će to uistinu prava teatarska poslastica za šibensku kazališnu publiku.

Beckettovo djelo obavezuje na posjet! (B.)

SEDMAM NACIJA U JEDNOJ RADNOJ BRIGADI

Film o Primoštenu

U Primoštenu je nedavno održana 6. esperantska omladinska radna akcija, u kojoj je pored naših esperantista učestvovalo i dvadeset djevojaka i mladića esperantista iz Austrije, Bugarske, Čehoslovačke, Francuske, Svedske i Velike Britanije.

U tri tjedna, pod rukovodstvom svoga vježtog komandanta Tonija BRAJDERA iz Zagreba, mladi esperantisti su uz pomoć mašina »proizveli« dovoljno šljunka za slijedeće građevinske radove u Kampu esperantista.

To vrijeme, koje je bilo puno sunca, veselja i rada, posve sigurno će ostati u nezaboravnom sjećanju svima njima: Miroslavi i Jozefu iz Praga, koji su priveli put vidjeli more, njihovu istomišljeniku Andreju, ljeđniku iz Bratislave, Nikoli iz Bugarske, mladim Engleskin

Nakon završetka jesenskog prvenstva IPAK VISOK PLASMAN

Prva etapa ovogodišnjeg nogometnog prvenstva je završena. Prvak je poznat. Mariborčani su već na startu važili kao jedan od najvećih aspiranata za osvajanje titule najboljeg u zapadnoj skupini. Oni čak sedam bodova bježe drugoplasiranoj ekipi »Lokomotive«, a osam bodova su ispred »Slobode« i »Šibenika«. Može se već sada ne-dvojbeno tvrditi da se poredak na čelu neće do kraja izmjeniti. No, uza sve to nekoliko ekipa, među kojima i »Šibenik«, nisu napustile aspiracije za bolji plasman.

Bivši prvoligaš »Trešnjevka«, koji je u prvih nekoliko kola izgubio bodove, u zadnje vrijeme vrijeđe mjesto potpuno odgovara kvaliteti pomlađene momčadi. Novajlige BSK i »Aluminij« naglo su popustili, tako da sada zauzimaju sredinu tablice. Sudeći po razlici u bodovima, na začelju će se voditi oštare borbe za ostakan u drugoligaškom društву. Čak sedam ekipa nalazi se u situaciji da, nagonidno napuste II ligu. U najugodnijem položaju nađene su »Bosna«, »Bratstvo«, »Borac« i »Istra«.

Sa četvrtim mjestom »Šibenik« može biti u potpunosti zadovoljan. S obzirom da je startao bez trojice kažnjivenih prvotimaca, zatim bez Orošnjaka, koji je prištuio »Mariboru«, i Bakmazu, koji je, baš u momentu kada je bio najviše potreban šibenskoj ekipi, ozlijeden u susretu sa »Segestom«, malo je tko očekivao tako visok plasman »Šibenika«.

Ali, požrtvovnost i zalaganje na svakoj utakmici nadvaldalo je sve prepreke. Dobar dio zašluga pripada stručnom vodstvu i treneru Zvonku Tedlingu, koji je za svaki susret posebno znao pripremiti ekipu. Poslije »Lokomotive« Šibenčani su ekipa sa najviše datih zgoditaka, pa i ta činjenica potvrđuje da je šibenski drugoligaš našao dobre zamjene za golgetere, kao što su bili Orošnjak, Relić i Stanišić. Svih devet pobjeda izvođeno je na domaćem terenu, a tri vredna boda zabilježena su u susretima s ekipama koje nisu tako olakso gubile bodove. Treba spomenuti da »Šibenik« nije znao za poraz sve tamo od utakmice u Slavonskom Brodu — sedam kola prije kraja jesenskog dijela prvenstva. I tek u zadnjem susretu, sa »Slobodom«, poražen je — primivši

tri zgoditka, i to u igri u kojoj je sa malo više sportske sreće mogao zabilježiti povoljniji o-mjer.

Do početka posljednjeg prvenstva preostaju puna tri mjeseca, i do 5. ožujka bit će dovoljno vremena da se »Šibenik« solidno pripremi za naredne okršaje. Prolećni raspored takmičenja znatno je povoljniji, jer mu u goste dolaze najjače ekipе — Maribor, Lokomotiva, Sloboda, Trešnjevka, BSK i Aluminij. (jj)

PORAZ OD 3:0

U posljednjoj utakmici jesenskog dijela prvenstva u okviru II savezne lige — zapad, »Šibenik« je u Tuzli poražen sa 3:0. Pred oko tisuću gledalaca studio je Puhar iz Beograda. Strijelci: Avdićević u 34, Jevremović u 75. i Zuber u 77. minuti.

»Šibenik«: Bižaca, Superba, Podrug, Marenčić, Miljević, Grgić, Žaja, Aralica, Žepina, Šupe i Ninić. »Sloboda«: Nešković, Demić, Zuber, Avdićević, Zaimović, Fazlić, Azabagić, Cekić, Jevremović, Duvančić i Stamatović.

U prvom poluvremenu »Šibenik« se uspio odhrvati žestokim napadima domaćina, koji je tek u 34. minuti preko Avdićevića došao u vodstvo. U tom razdoblju najveći teret snosila je obrana, i ona ga je veoma dobro obavila. Po igri predvedenoj u prvom poluvremenu izgledalo je da će gosti u nastavku sprječiti da »Sloboda« zabilježi povoljniji o-mjer. I sve do 15. minute prije kraja »Šibenik« je uspio održati ravnotežu na terenu. I ne samo to. U nekoliko navrata gosti su izveli više napada i čak dva puta su bili u prilici da izjednače. No, umjesto toga »Sloboda« je za svega dvije minute po-

stigla dva pogotka, od kojih je jedan mogao obraniti Bižaca.

I tako, zahvaljujući nesto povoljnijoj goldiferenci, »Šibenik« je na kraju jesenske etape morao prepustiti treće mjesto Tuzlacima.

Utakmica u Tuzli bila je doista zanimljiva i uzbudljiva. Pobjeda domaćina je zaslужena.

»Šibenik« je imao najbolje pojedince u Aralici i Žepinu, a »Sloboda« u Zuberu i Avdićeviću.

Sudac Puhar nije bio na visini svoga zadatka. Griješio je na štetu obe momčadi. (j)

TABLICA JESENSKOG PRVENSTVA

	Maribor	17	12	5	0	29:8	29
Lokomotiva	17	9	4	4	32:21	22	
Sloboda	17	9	3	5	25:14	21	
Šibenik	17	9	3	5	31:23	21	
Trešnjevka	17	7	6	4	24:15	20	
Slavonija	17	8	4	5	27:21	20	
Rudar	17	7	6	4	17:19	20	
BSK	17	8	3	6	31:25	19	
Aluminij	17	7	4	6	20:24	18	
Segesta	17	6	4	7	30:29	16	
Famos	17	5	6	6	23:25	16	
Varteks	17	3	8	6	19:18	14	
Borovo	17	3	8	6	22:25	14	
Leotar	17	3	7	7	19:29	13	
Bosna	17	2	7	8	15:26	11	
Bratstvo	17	2	7	8	20:32	11	
Borac	17	4	3	10	21:35	11	
Istra	17	2	6	9	16:32	10	

Radnički savjet poduzeća za promet i prerađu žitarica »Krka«, Šibenik, na svojoj 20. redovnoj sjednici održanoj 26. X 1966. godine, a na osnovu člana 99. Sl. list 17/61. i čl. 28 Sl. list 14/65. Zakona, kao i izmjena i dopuna Zakona o sredstvima privrednih organizacija, te čl. 63 i 173 statuta poduzeća, raspisuje:

JAVNU LICITACIJU

- za prodaju automobila marke »ZASTAVA« 1100 (Furgon) u neispravnom stanju — potrebna reparatura motora.
- Početna prodajna cijena je 4.000 N. D.
- Javno nadmetanje održat će se u prostorijama poduzeća na dan 19. XII 1966. god. i to:
 - za društveni sektor u 8 sati
 - za privatni sektor u 10 sati

Zainteresirani mogu automobil razgledati svakog dana od 7 do 8 sati, a informacije se mogu dobiti na telefon poduzeća br. 25 — 31.

Skupština općine Šibenik

Natječajna komisija za izbor direktora Zanatsko-stolarske u-služne radnje u Zlarinu raspisuje

NATJEĆAJ

za radno mjesto direktora

UVJETI:

- a) VKV radnik stolarske struke sa najmanje 5 godina prakse ili
- b) KV radnik stolarske struke sa najmanje 5 godina prakse.
- c) da je državljanin SFRJ
- d) da nije kažnjavan za privredni kriminal ili osuđivan za teža kriminalna djela.

Kandidati moraju uz ponudu dostaviti i dokaze o ispunjavanju uvjeta natječaja.

Natječaj traje 30 dana od dana objave.

OD SRIJEDE DO SRIJEDE

KINEMATOGRAFI

»SIBENIK«: premijera meksičkog filma — POD NEBOM MEKSIIKA — (do 18. XII)

Premijera sovjetskog filma — TO JE FASIZAM — (19.—21. XII)

»20. APRILA«: premijera domaćeg filma — LAŽLJIVICA — (do 15. XII)

Premijera domaćeg filma — POGLED U ZJENIĆU SUNCA — (16.—18. XII)

Premijera španjolskog filma — VJERENICA U CRNOM — (19.—23. XII)

»TESLA«: premijera francuskog filma — DEMONI — (do 16. XII)

Premijera domaćeg filma — DANI ISKUSENJA — (17. do 18. XII)

Premijera češkog filma — ATENTAT — (19.—20. XII)

DEZURNE LJEKARNE

Do 16. XII — Varoš — Ulica

Od 17. do 23. XII — Centralna

— Ulica Borisa Kidriča.

ROĐENI

Dalma, Sime i Marije Zubčić; Tomislav, Jose i Dragice Storić; Diana, Stipe i Luce Dedić; Vedrana, Mirka i Slavenke Aužina; Davor, Jovana i Olge Viđić; Stipe, Ane Kalpić; Željko,

Vlade i Matije Dražić; Grgo, Branka i Marije Matković; Zdravka, Mate i Matije Bašelović; Senija, Svetina i Antice Gaćina; Joso, Svetina i Milke Belak; Dragana, Vlade i Vice Ercegović; Nena, Milorada i Olivere Novaković; Višnja, Dragutina i Veselke Šprljan; Zdravka, Ivana i Katica Rončević; Zdravko, Stipe i Vide Popov; Zdravko, Mira i Tomice Buva; Lada, Josipa i Divne Jurčić-Kokić; Ankica, Ivana i Marije Ilić; Elmina, Iva i Josipe Klarin i Mate, Frane i Davorke Antolos.

VJENČANI

Marko Friganović i Doroteja Mančić; Vice Škugor i Bosiljka Dešpalj; Ivo Kundić i Vanja Zorić; Ive Živković i Tona Labor; Vlade Gulin i Milka Ković;

Sportski mozaik

Prošlih dana održan je u Novoj Gradiški plenum predstavnika Gradskih zanatskih klubova Hrvatske, kojem je prisustvovao i delegat iz Šibenika. Plenum je donio zaključak da se XII tradicionalno prvenstvo zanatskih klubova Hrvatske održi u Vinkovcima. Na tom natjecanju učestvovat će i kuglaši iz Šibenika.

Stolnotenički klub »Šibenik« počeo je s uređenjem svojih prostorija, u što će se utrošiti stotinjak tisuća starih dinara. Članovi kluba dobrovoljno rade na uređenju prostorija.

U okviru Radničkih sportskih igara Šibenski proizvođači natječu se i u odbjoku. U finalnim borbama učestvuju momčadi »Štampe« i »Automobilije« iz Vodica. Prvi susret završio je sigurnom pobjedom mlade ekipе »Štampe«. Drugi susret odigrat će se ovih dana. Pobjednik dobiva pehar.

Jedan od najstarijih igrača NK »Šibenika«, Damir Marenčić, dobio je nekoliko prihvatljivih ponuda iz inozemstva. Iako Marenčić još nije utvrdio sve pojedinosti, po svoj prilici on će prihvati jednu od ponuda. (B)

MALI OGLASNIK

DRUŠTVO INŽENJERA I TEHNIČARA U ŠIBENIKU PREDAT ĆE BUFFET U ZGRADU DOMA NA KORIŠTENJE — UZ ZAKUP KROZ 1967. GODINU.

ZAINTERESIRANI UGOSTITELJSKI RADNICI MOGU POTREBITNE INFORMACIJE DOBITI U KANCELARIJI DIT-a, KOJA JE U ISTOJ ZGRADI, SVAKOGA DANA OD 18 DO 20 SATI.

UPRAVA DIT-a.

MIJENJAM JEDNOSOBNI STAN koji se sastoji od jedne velike sobe, kuhinje, predstoblja, nuznika sa kupatilom i bojlerom, te sa balkonom od 7 m (pogled na more i sunčano cijeli dan) za odgovarajući jednosobni stan na I katu ili prizemno. Upitati Klisović Božo, Njeguševa 2/III, Šibenik (poviše »Var-teksa«).

JEDNOSOBNI STAN SA DJEVOJAČKOM SOBICOM, NUSPROSTORIJAMA I VELIKOM BĀSTOM NA KRIZU KOD STRELJANE, ZAMIJENILI BISMOPA DRUGI — JEDNOSOBNI — BLINE GRADU. ZA INFORMACIJE UPITATI BORISA KIDRIĆA 96 ŠIBENIK.

MIJENJAM JEDNOSOBNI STAN

koji se sastoji od jedne velike

sobe, kuhinje, predstoblja, nuznika

sa kupatilom i bojlerom, te sa

balkonom od 7 m (pogled na

more i sunčano cijeli dan) za

odgovarajući jednosobni stan

na I katu ili prizemno. Upitati

Klisović Božo, Njeguševa 2/III, Šibenik (poviše »Var-teksa«).

MIJENJAM JEDNOSOBNI STAN

koji se sastoji od jedne velike

sobe, kuhinje, pred